

[Elbæk-Jessen.]

tages Hensyn til, at han ikke bliver sat ud af sit Erhverv. I et saadant Tilfælde kan det maaske tænkes, at vi kunde være med til det, ellers synes jeg, det er en noget mærkelig Bestemmelse.

Dispensationer er i det hele taget uheldige, naar de er tilfældige, og der er jo oplyst noget om, at der nu og da gives tilfældige Dispensationer uden for Loven. Her kan jeg slutte mig til den ærede konservative Ordfører, det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen, naar han talte noget om, om vi ikke kunde faa nogle enkelte Dage, hvor der kunde gives Dispensationer ud over de almindelige Tider, jeg ved ikke hvor længe, til Kl. 3 eller 4, maaske længere. Nogle enkelte Dage kunde jeg maaske for mit Vedkommende godt gaa med til, naar Bestemmelserne saa i øvrigt strengt overholdtes. Det er det, vi har understreget Gang paa Gang, at en Lov bør overholdes, naar den er vedtaget under Ansvar her paa Rigsdagen.

Endvidere synes vi ikke om, at Morgenforbudet slappes, vi foretrækker snarere, at det skærpes.

De sidstnævnte Bestemmelser er der imidlertid endnu Mulighed for at ændre ved den kommende Udvalgsbehandling, og sker det, da kan vor Stilling ændres, men indtil da maa vi gaa imod Lovforslaget, som det er, paa Grund af de udvidede Lukkebestemmelser m. m., som vi anser for et Tilbageskridt.

Til Slut vil jeg fremhæve, at selv om mine Udtalelser afgjort giver Tilslutning til skærpede Bestemmelser, mener vi dog ikke, at Lovgivningen er selve Ædruelighedsarbejdet. Nej, Lovgivningen kan kun være en Støtte for dette Arbejde, og det udmærkede Oplysnings- og Opdragerarbejde, der folkeligt saavel som afholdsmæssigt er gjort, bør fortsættes, saa vor Ungdom frit kan færdes ved Idræt og til Fest, saa vi derved giver vor udmærkede Ungdom Mulighed for at blive en god, sund, karakterfast Slægt, der vil føre vore gode Traditioner videre.

Fornæs: Da Beværterloven sidste Gang var til Behandling i Rigsdagen, varede det 5 Aar, fra Lovforslaget i 1919 blev forelagt, til det i 1924 endelig blev vedtaget. Det er i høj Grad glædeligt, at de Erfaringer, man siden den Tid bygger paa, og de Resultater, der i ædruelighedsmæssig Henseende er opnaaet, bevirker, at den højtærede Handelsminister nu er i Stand til at fremsætte et Forslag om Be-

værtning og Handel med stærke Drikke, som har alle Betingelser for at blive vedtaget. Ogsaa jeg vil gerne udtale min Anerkendelse af det grundige og omfattende Arbejde, der danner Basis for den nedsatte Alkoholkommissions Materialesamlinger og det fremsatte Lovforslag.

Naturligvis er der en nøje Forbindelse mellem den stigende Ædruelighed i den danske Befolkning og dens Benyttelse af offentlige Restaurationslokaler. Nedgangen af Antallet af Beværtninger siden 1925 i Forhold til Befolkningsstilvæksten og det nedsatte Spiritusforbrug beviser ganske øjensynligt, at Befolkningen har lært at værdsætte de Goder, der kommer til Udfoldelse gennem Kultur, Oplysning, Sport, Idræt, bedre Boliger og Naturnydelse.

Det er en Lykke for vort Land, at vi har undgaet de meget kraftige Forbudsrestriktioner, der i Tidens Løb er overgaaet de andre skandinaviske Lande. Man bør glæde sig ved, at Lovforslaget, der bygger videre paa Loven af 1924, er fremsat i en frisinde og en liberal Aand. Det indeholder gode Regler om Restaurationslokalers Indretning, stiller stærke moralske Krav til Indehaverne og deres Personlighed. Selv om jeg ikke vover at stille Forslag herom, havde jeg imidlertid nok kunnet ønske, at Befolkningen og Beværterstanden i saa høj Grad kendte sit personlige Ansvar, at man kunde undlade at fastsætte Regler om Begrænsning af Bevillinger og Spørgsmaalet om deres Varighed. Men jeg indrømmer, at man næppe, i ethvert Tilfælde ikke endnu, helt kan sidestille Restaurationsnæring med almindelig Handelsnæring.

I det store og hele kan jeg tiltræde den højtærede Handelsministers Forslag, men vil dog benytte Lejligheden til at knytte nogle Bemærkninger til Enkeltheder, der har fanget min Opmærksomhed.

Man har næret nogen Betænkelighed ved, at Butikker med Salg af stærke Drikke er steget fra 15 700 i 1925 til 21 500 i 1935 eller fra 45,8 pr. 10 000 Indbyggere til 58,2. Det bør dog erindres, at Antallet af almindelige Detailbutikker i samme Tidsrum er steget fra 64 953 til 76 883. Da Forbruget af Spiritus faktisk er dalet i disse 10 Aar, kan det ikke være Befolkningens Trang til at nyde alkoholholdige Drikke, der har medført det stigende Antal af Udsalgssteder. Det er sikkert udelukkende de daarlige økonomiske Kaar hos de handlende, der har tvunget dem til at tage Chansen.

Jeg havde gerne set, at Forslaget, der ophæver den aldrig benyttede Adgang til